

ще вы отвѣде пакъ въ земли тѣ на ваши тѣ прѣдѣлы. На тебѣ давамъ повѣше наслѣдїе, нежели на братѣ тѣ ти, и той свисекъ нека выде село Сїхемъ. —

Послѣ това призва всички тѣ си сынове и ги благослови. На Іѣда рече: Отъ колѣно Іѣдино ще выди всегда царь, ни то ще са отѣмни Коеводство то отъ потомство то мѣ, до гдѣ не дойде оный, които по обѣщаніе то Божїе ще са проведи; на то ще почива всяка та надѣжда на всички тѣ народы.

Най послѣ на всички тѣ рече: Погребите мѣ въ снѣжъ двогубъ пещерѣ. Ханаанскѣ, дѣто лежатъ Авраамъ и Сарра, тамо съ Ісаковы тѣ и Ревеккины кости, тамо съмъ и азъ моѣхъ тѣхъ Лїжъ погребыль, това изрече, падна въ постель тѣхъ и оумрѣ. Така тихо и спокойно, както воеволазны тѣхъ и доврѣдѣтельны тѣхъ оумирахъ!

Іосифъ като видѣ отца си мъртавъ, падна на грѣды тѣ мѣ, и поржси мъртво то отеческо тѣло съ свои тѣ сълзы. Іѣви на царѣхъ, какъ са обѣщавъ на отца си послѣ смѣрть тѣхъ мѣ, да го погрѣве въ Ханаанъ въ гробница та на свѣитѣ отцы, и моли царѣ, да мѣ дозволи, да изпълни обѣщаніе то си. Царѣ мѣ дозволи. И така пренеси Іосифъ тѣло то на отца си въ Ханаанъ и погребѣ го въ прѣдрѣченъ тѣхъ пещера.

Послѣ това Іосифови тѣ братїе оуспихася да не вы онъ восхотѣлъ да ги накажи заради прѣдишно то имъ зло камъ него поведенїе, и паднаха да мѣ са молатъ, за да ги прости за неправдѣ тѣхъ, коѣто сториха на него; а Іосифъ имъ стговори тихо и прѣятно така: Ни войтеса! Вы сте мыслили противъ мене зло, а Богъ е обрати на добро! Азъ ще хранѣхъ и васъ и домове тѣхъ ви. И така ги оутѣши.

Іосифъ поживѣ 110 години, и дочека радость, Внѣжи, и Правнѣжи да види во своето оватїе. А понеже оуспѣшаше какъ почти приважива край-а на живота мѣ, рече на братїе тѣхъ: Азъ оумирамъ: Богъ ще вы отвѣде отъ този прѣдѣлъ въ снѣжъ земли, коѣто е обѣщавъ на Авраамъ, на Ісаака и на Іѣ-